

[Statsministeren.]

grad og lønniveau for danske arbejdere i den kommende tid. Hvis vi står udenfor, vil lønniveau og beskæftigelse være lavere, end hvis vi kommer med.

Disse synspunkter kan ikke afsvækkes, som nogle modstandere vil gøre det ved at henvise til alle de mange lande, der findes uden for markedet. Vi kan ikke afsætte vor meget store eksport hverken til østlande, til u-lande, til amerikanske lande eller til Japan. Vi er åbne for en voksende varestrom til disse lande og fra disse lande, og det er vi også åbne for efter medlemskab, men disse lande kan ikke bære blot en anselig part af den meget store udenrigshandel, som Danmarks velstand bygger på.

En række indenrigspolitiske spørgsmål har været nævnt. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at jeg er ganske enig i udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgaards vurdering. Vi bevarer vores selvstændighed til at føre vores egen skattepolitik, selv om vi bliver medlem af fællesmarkedet, til at føre vores egen socialpolitik, til at fortsætte udviklingen af vores socialpolitik, til at foretage vores fordelingspolitik, til at føre den boligpolitik, vi kan blive enige om. Jeg synes, det er meget væsentligt, at man fastholder disse velmotiverede standpunkter, som udenrigsøkonomiministeren her har lagt frem.

Jeg skal så vende mig til det udenrigspolitiske. Det er jo visse, at fællesmarkedet og medlemskabet af det har udenrigspolitiske virkninger, og dér vil jeg sige, at den udenrigspolitiske virkning af fællesmarkedets udvidelse, der for mig står som den væsentligste, er, at det stridige Vesteuropa, det nationalistiske Vesteuropa, det Vesteuropa, der i lange historiske perioder har løst sine indbyrdes problemer ved krigeriske midler, at dette Vesteuropa inden for det økonomiske fællesskab bindes til en fælles livsvigtig interesse i fredens opretholdelse og i et voksende samarbejde.

Dette er det væsentlige, og det er for mig væsentligt, for regeringen væsentligt, at dette samarbejde udvides fra de nuværende seks medlemslande til ti medlemslande, også omfattende England og to nordiske lande; det er meget vigtigt for at karakterisere samarbejdet. At dette udenrigspolitiske samarbejde har fundet et ydre udtryk netop i de udenrigspolitiske konsultationer, har vi

ingen indvendinger imod; vi deltager gerne i disse konsultationer. Den nuværende udenrigsminister har allerede deltaget i dem ganske som den afgåede udenrigsminister. Vi deltager også gerne i konsultationer om emner, der falder uden for Europas geografiske kreds, og vi deltager gerne i konsultationer mellem disse ti lande om en europæisk afspændingskonference, kaldet en europæisk sikkerhedskonference. Jeg ser intet forkasteligt eller forkert i at deltage i sådanne konsultationer.

Selve sikkerhedspolitikken — og her er jeg enig med de tre partier, der tidligere udgjorde regeringen — den egentlige sikkerhedspolitik af militær karakter, hører fortsat hjemme i NATO, hvor også USA og Canada er forpligtede deltagere.

Jeg er enig med dem, der har gjort sig til talsmænd for, at i det moderne liv, i det moderne samfund og i den verdensdel, vi er en del af, nemlig Europa, findes der en række opgaver, der ikke kan løses af et isoleret Danmark, og som heller ikke vil kunne løses af et isoleret Norden. Jeg skal nævne nogle eksempler; andre har givet andre eksempler. Lad os tænke på forskning og teknologi; jeg tror, at Europas fremtid i høj grad er knyttet til, at vi kan udvikle et samarbejde, for min skyld gerne et fællesskab, om forskning og teknik.

Det samme gælder ganske klart forureningsbekæmpelsen. Lad mig her tilføje, at vi heller ikke kan løse forureningsbekæmpelsen på vesteuropæisk basis alene, her må vi også i samarbejde med Østeuropa; det vil vise sig ved den internationale forureningskonference, der forberedes i Stockholm. Men det er dog et første bredere udgangspunkt, hvis vi mellem de ti lande kan finde en fælles aktivitet til forureningsbekæmpelse, og det gør vores muligheder for at yde noget i et endnu større internationalt samarbejde større.

Man har nævnt de multinationale selskaber. Man ved, de findes; man ved, de udvider sig, og man ved, de vil udvide sig, ganske uanset om vi tilslutter os fællesmarkedet eller ej, men man ved også, at skal vi have en virkelig mulighed for at kontrollere disse selskabers profitter, priser, avancer, salgssystemer, så kræver det et europæisk samarbejde.

Vi vil gerne være med til at sikre sociale rettigheder for vandrende arbejdere, det er